

(Исто триферонъ съ стидосъ)

Вчера като си премина

По край нашъ-тж граднижъ

За да идешъ на расходъ,

Видѣхъ твой-тѣ черны Очи,

Видѣхъ твой-то бѣло лице

Наросено съ маргаръ потъ.

Слаще-то надъ тѣбъ трептше,

Хвостъ-тж ти го почита

Бѣло лице не горы;

За расхладж тихій бѣтрецъ

Легко вѣе и играе

Съ твой-тж бѣлж пазвичкж

Твой-та скжшена снажица,

Твой-то тженко-то крѣтче,

Ватъ прѣстожпвошъ са люлей.

Ахъ ! да бждѣхъ азъ коланчи

На твое-то тънко крѣтче

Да са обвивамъ околя тѣбъ;

Иа' да вждѣхъ азъ в'ъвчица

На жьлтичкы дѣто номшиз

Върхъ сѣбжены гжрдъ;

Да с' упиравхъ, да цѣлувахъ

И да бжлж живѣхъ джнѣло